

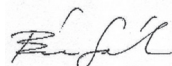
Lectori salutem!

Az Afrika Tanulmányok V. évfolyamának utolsó száma minden bizonnyal ízig-vérig „csemege” az afrikai kérdéseket, történeéseket figyelemmel kísérők, az Afrika iránt érdeklődők, sőt, rajongók számára. Lapszerkesztési elvünk, miszerint az aktuális ügyek bemutatása, elemzése mellett teret kívánunk biztosítani azon témáknak is, amelyek az Afrikával kapcsolatos tudásunk bázisát bővíthetik, szélesíthetik, ismét meghatározta az aktuális szám felépítését.

Az aktuálisan, lapzártakor zajló történések közül kiemeltük a tunéziai választásokat, melyek nem csupán az észak-afrikai állam életében, hanem a térség egésze számára bírnak óriási jelentőséggel – Csizmadia Sándor elemzését egy jól követhető kronológia is kiegészíti. Válságóc rovatunkban Erdős Attila PhD-hallgató írása segítségével áttekintjük Szomália múltját, jelenlegi problémáit, melyeket Tarrósy István egészíti ki a Kenya által az al-Shabaab milícia ellen Szomáliában folytatott fegyveres harc lehetséges kimenetelét illetően. Erdősi Ferenc professzor provokatív írása Afrika e században értelmezhető belső és külső kihívásaival foglalkozik, lehetőséget kínálva egy újabb vitára, mely folyamatosan át- meg átszövi folyóiratunkat. További boncolgatáshoz és eszmecseréhez kínál lehetőséget Simonyi Gyula demográfiai kérdéseket firtató anyaga, valamint Balogh Sándor, az afrikai belső migrációról szóló véleménye. Ez utóbbi a 2011 során lebonyolított „Feketén-fehéren – itt vagyunk!” migrációs projekt keretében indított országos diskurzushoz jól illeszkedő eszmefuttatás, amely reményeink szerint további vitát eredményezhet a közeljövőben.

Az országosan jól ismert blogger, Gacettillero izgalmas témát fejt ki újságunk hasábjain: helyi közösségek ellenállási tevékenységét veszi górcső alá Afrika-szerte, bemutatva többek között a Kamajor, az Arrow Boys és a Mai-Mai csoportok működését. Nobel-díjasokról szóló rovatunk a békedíjasokat veszi számba – és tekintettel arra, hogy eljutottunk az összes afrikai díjazott bemutatásához, a jövő évi számainkban további híres afrikai személyiségekkel szeretnénk foglalkozni egy hasonló rovat kereteiben. A könyvrecenziókat, terepbeszámolót e számban egy fontos disputa-szekció egészíti ki: Biernaczky Szilárd reflektál Béres Mária V. évf. 1. számban megjelent írására, majd az eredeti cikk szerzője válaszol Biernaczky Szilárd felvetéseire.

Nem vitás, hogy folytatása következik, egyfelől a vitának, másfelől annak, hogy 2012-ben újabb Afrika Tanulmányok számok jelennek meg! Addig is – továbbra is – várjuk észrevételeiket, hozzászólásaikat, egyben kívánunk minden kedves Olvasónknak a Szerkesztőség és a lapot kiadó Publikon Kiadó valamennyi munkatársra nevében szeretetteljes, békés ünnepeket és sikeres, boldog új évet!

Dr. Búr Gábor
főszerkesztő

71 évesen elhunyt a világhírű kenyai környezetvédő és politikus, Wangari Maathai. A „Fák Anyjaként” is emlegetett, Nobel-békedíjas Maathai halálhíre nem csupán az afrikai kontinentst, de az egész világot megrázta. Vele együtt a zöldek emblematikus figurája is eltávozott, az a nő, aki egész életében hű maradt elveihez, országához és legfőképpen a környezetvédelemhez.

A 2009-es koppenhágai klímacsúcson személyesen is láttam őt. Tradicionális afrikai viselkedésben vett részt egy kerekasztal-beszélgetésen a brit antropológus, Jane Goodall és az indiai ökofeminista, Vandana Shiva társaságában. A három legendás hölgy előadására a terem zsúfolásig megtelt, mindenki őket akarta látni, őket akarta hallani. Olyan hatással voltak nekik az ökológiai mozgalomra, amely történelmi léptékben is páratlan. Maathai tudása, kitartása, lenyűgöző személyisége és még súlyos betegen is mindig mosolygó szemei sok tízezer embernek adtak és adnak reményt, egy jobb, tisztább, élhetőbb jövő megteremtéséhez. De nem csupán a hangját hallatta, az általa 1977-ben létrehozott Green Belt Movement (Zöld Öv Mozgalom) az elmúlt évtizedben 30 millió fát ültetett. Wangari Maathai egymilliárdot szeretett volna. Egymilliárd fát a kiirtott esőerdők pótlására, egymilliárdot az állatvilágnak és természetesen az emberek számára.

A Nők Világkonferenciáján, 1995-ben Pekingben elmondott beszéde kifejezi mindazt, ami Wangari Maathait a világ egyik legismertebb ökoharcosává tette:

„A világon létrejött egy új, közös erő, mely a béke megteremtése mellett zászlajára tűzte a környezetvédelmet is. Meg kell alkossuk az emberiség közös jövőképét és felelősséget kell vállalnunk a kidolgozásában egész Afrika szerte.”

Glied Viktor
szerkesztő

Wangari Maathai
1940-2011